

naturligvis Lægerne den Medicin, der kunde have kureret En. Saadan gaar det jo for det meste.«

»Vil du virkelig ikke prøve en lille Skefuld Suppe, Tante?«

»Ikke en Draabe, Barn! Det vilde slaa mig ihjel paa Stedet.«

»Men det er Hønsekødsuppe.«

»Jeg siger Tak for mig! Det er da ogsaa noget, I godt veed allesammen, at Suppe er netop det allerværste til at blæse op.«

»Men skal vi da slet ikke se John idag?« spurgte Fru Bertha for at komme bort fra Emnet.

»Ja, det er rigtig kedeligt,« sagde den unge Frue. »Han fik pludselig noget at gøre. Jeg veed saamænd ikke, hvad det var. Men det var sagtens Forretninger. Det er jo Terminen.«

Terminen?... Fru Bertha tænkte sit derved og tav stille. Hun havde endnu ikke faaet December-Renterne af de Penge, hun havde staaende i Familjegaarden. Kunde det tænkes, at Brodersønnen havde følt sig trykket deraf og nu absolut vilde skaffe Summen tilveje inden de saaes? Det vilde ikke ligne ham; men ellers forstod hun ikke hans lidt stødende Fraværelse.

Jytte havde straks af Jægermesterindens Tone forstaaet, at Vinden blæste fra en ganske anden Kant. Den Uro i Atmosfæren, som hun havde sporet fra